

TEKSTI:

Tuohon aikaan Jeesus kerran puhkesi puhumaan ja sanoi:

”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut tämän viisailta ja oppineilta mutta ilmoittanut sen lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.

Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni. Poikaa ei tunne kukaan muu kuin Isä eikä Isää kukaan muu kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.”

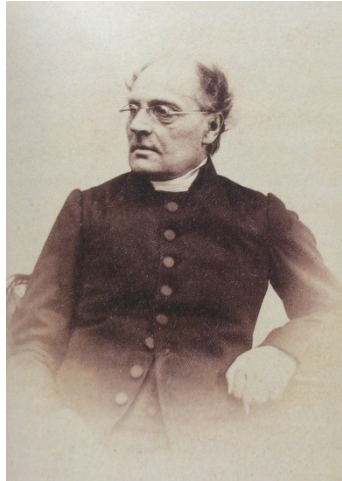

Hyvät ystävät, aloitan näyttämällä teille kuvan Neitsyt Mariasta. Tässä kuvassa on keskiaikainen maalaus Jeesuksen äidistä, se on otettu eräästä länsisuomalaisesta vanhasta harmaakivikirkosta.

Neitsyt Mariaa on perinteisesti pidetty kristillisessä traditiossa kirkon vertauskuvana ja eritoten kirkon edustaman tiedon ja viisauden vertauskuvana. Niin on asian laita tässäkin kuvassa. Takana näkyvä kirjahylly kertoo nimenomaan tästä. Kulttuurissammehan kirja on perinteisesti symbolisoinut viisautta ja tietoa. Ja toisaalta kirkko on nimenomaan ollut se kanava ja se toimija, joka on sivistänyt Suomen, joka on luonut tänne korkeakulttuurin, kirjakulttuurin, tiedon, opinahjot, kansanopetuksen, kansansivistyksen, luonut pohjan tietoon ja osaamiseen perustuvalla yhteiskunnallemme.

Seuraavassa kuvassa, jonka näytän, on myös nainen. Hän on Pyhä Katariina, tai paremminkin voisi sanoa Pyhä Kaarina, kuten tätä naista on totuttu kutsumaan täällä Aurajoen laakson eteläpuolisessa osassa viimeisten 800 vuoden aikana. Tämäkin nainen liitetään kirjoihin ja oppineisuuteen. Hän eli 1700 vuotta sitten Egyptissä, jo nuorena hän sai mahdollisuuden tutustua tuon ajan parhaisiin kirjoihin. Kaarina sai siitä oppineen ja viisaan maineen, ja hänet haastettiin väittelyyn kristinuskon vastustajia vastaan. Väittelyssä Kaarina voitti nämä vastustajansa ja alakyntein jääneet eivät kiukussa keksineet muuta keinoa hänen voittamiseksi kuin hänen surmaamisensa.

Kolmannessa kuvassa on kansallisrunoilijamme Johan Ludvig Runeberg. Kreikan kirjallisuuden ja latinan kielen dosentti, lehtori, Antiikin kirjallisuuden ja maailman kirjallisuuden asiantuntija. Mies, josta sanottiin, että hän oli sivistyneempi kuin kirjasto. Suuren runotuotantonsa hän ammensi huimasta sivistyksestään. Jos jollain on hänestä kuva yltiöromanttisena haihattelijana tai yksisilmäisenä ja siksi jotenkin naivina nationalistina, niin voin sanoa, että tämä kuva on väärä. Päinvastoin: jokainen sana hänen runotuotannossaan perustuu tarkkaan harkittuun ja puntaroituun ajatustyöhön. Jokainen sana on täynnä filosofiaa, vahvaa uskonnollisuutta ja omaa laajan sivistyksen varaan rakentunutta elämäkatsomusta. Ei yksisilmäisyyttä, naiiviutta eikä yksipuolisuutta.

Olemme nyt käyneet läpi kolme kuvaa ja kolme henkilöä, jotka on kaikki liitetty viisauteen ja tietämiseen. Nyt tuon jokaisen nähdyn kuvan rinnalle toisen kuvan. Vastaparin. Sellaisen vastaparin joka vie meidät suoraan tämän päivän evankeliumitekstin ytimeen, Jeesuksen sanojen ytimeen.

Puhtaasti historiallisen totuuden valossa näyttämäni keskiaikainen maalaus on huono. Neitsyt Marialla ei ollut kirjoja, hänellä ei ollut kirjahyllyä, erittäin todennäköisesti hän oli jopa lukutaidoton. Ainakin hänen aikansa kirvesmiehen vaimot Israelissa olivat.

Neitsyt Marian merkitys miljoonille, jollei suorastaan miljardeille ihmisille on toisaalla kuin hänen kirjasivistyksessään. Se on lempeydessä, hiljaisessa mutta sitäkin vahvemmassa uskossa. Se on nöyryydessä, armahtavassa katseessa, toisten rakastamisessa ja auttamisessa. Kuten on kuvattuna tässä toisessa kuvassa, jossa Neitsyt Maria hoivaa lapsia ja rukoilee heidän puolestaan.

Neitsyt Marian merkitys muodostuu siitä, että Jumala oli hänen eteensä avannut sellaisia jumalallisia salaisuuksia, joita monet olisivat tahtoneet tietää. Hän oli sellainen lapsenmielinen, jolle Jumala oli paljastanut itsensä.

Pyhän Kaarinan merkityskään ei lopulta tainnut olla siinä, kuinka oppinut hän oli. Ennemmin se oli hänen rohkeudessa ja vahvassa uskossaan. Sekä siinä, että

hänestä tuli ominaisuuksiensa ansiosta karjanhoidon ja paimenien oma pyhimys, näiden esirukoilija.

Nyt ollaan elämäalueella, johon jokaisen kaarinalaisen talonpojan, talonemännän, torpparin ja torpparin vaimon, rengin, piian, paimenpojan ja paimentytön oli helppo samaistua. Ne ominaisuudet jotka tekivät Kaarinasta hyvän kristityn tekivät hänestä myös paimenien wsikuvan. Rohkeus, sitkeys, kärsivällisyys, nöyryys, lempeys. Sellaisiksi pyrittiin tulemaan niin kristittyinä kuin maatalon töitä tekevänä. Ei ihme, että kun kristinusko saapui Suomeen, tuli Kaarinasta hyvin nopeasti Suomen suosituin naisen nimi.

Seuraavassa kuvassa on eräs porvoalainen tullimies. Hänen nimensä on Adolf Dreilick. Häntä pidettiin 1830-luvun Porvoossa syntisenä miehenä. Hän ei elänyt kaupunkilaisten mielestä tarpeeksi siveästi. Hän asui taloudenhoitajatterensa kanssa, ja heille oli syntynyt myös yhteisiä lapsia. Lähes huvittava yhteensattuma on hänen ammattinsa, tilanteessahan on jotain perin raamatullista. Meillä on tässä tullimies eli veronkerääjä. Meillä on siis sanalla sanoen syntinen publikaani. Aivan kuten tämän päivän evankeliumitekstin kirjoittaja: Matteus.

Miksi olen valinnut tähän Adolf Dreilickin kuvan? Siksi että kansallisrunoilija nimesi hänet elämänsä tärkeimmäksi opettajaksi. Runeberg kirjoitti näin: Kun muutin

kolmekymppisenä Helsingistä Porvooseen, luulin olevani jotakin ja tietäväni jotakin. Olinhan korkeasti opiskellut maisteri. Mutta vasta Porvoossa opin mitä on olla ihminen – ja tuon opin minulle antoi syntinen publikaani, Adolf Dreilick.

Taas kerran lempeys, hyväsydämyisyys, nöyryys, elämänilo, yksinkertainen lapsen usko Jumalaan näyttivät voimansa. Kirjaviisaus sai väistyä. Yhteisillä kalastus- ja metsästysretkillä Runeberg pääsi elämäntieteiden korkeakouluun. Jumala johdatti hänen elämäänsä hyvän opettajan, syntisen mutta valoisan kansanmiehen.

Hyvät ystävät, En halua tulkita tämän päivän evankeliumia mitenkään tieto- tai opiskeluvastaisesti. On selvää, etten pystyisi toimimaan pappina, jollen olisi suorittanut ylempää korkeakoulututkintoa teologiassa. Raamattu, Tunnustuskirjat, teologinen kirjallisuus on oltava hallussa. Kirkkoherran töistä en selviäisi jollen tuntisi kirkkolakia, kirkkojärjestystä, Kirkon alan työ- ja virkaehtosopimusta, laajalti työlainsäädäntöä ja hallintolakia. Minä joka olen koko ikäni maannut sohvalla kirjaa tai viime aikoina iPadiä lukien, kannustan kaikkia opiskelemaan ja hankkimaan maailmasta mahdollisimman paljon tietoa. Tieto ja tiede ovat Jumalan lahjoja ihmiskunnalle. Niiden avulla pystymme rakentamaan maailmasta parempaa paikkaa, niiden avulla pystymme upealla tavalla toimimaan Jumalan työtovereina.

Mutta uskon salaisuudet eivät ole tiedettä. Jumalan tärkeimmät salaisuudet eivät aukea tietosanakirjaa lukemalla. Vastauksia elämän ja ihmisyyden kaikkein polttavimpiin kysymyksiin ei löydy ammattikorkeasta tai yliopistosta.

Nuo vastaukset löytyvät vain elämällä lähellä Jumalaa, rukoilemalla paljon, kulkemalla kristityn kaitaa tietä. Ne löytyvät menemällä Jeesuksen luo, sillä hän ottaa ihmisen hartioilta ikeet ja taakat, ja antaa tilalle levon ja sielun rauhan. Kristityn tiellä on siis hyvä olla. Ja sillä tiellä meille tarjotaan myös viisautta ja vastauksia elämämme kysymyksiin. Jeesus ihan erikseen vahvistaa tämän asian, kun hän päivän evankeliumitekstissä iloiten huudahtaa:

”Minä ylistän sinua Isä siitä että olet salannut nämä viisailta ja oppineilta mutta ilmoittanut ne lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.”

Amen